

Ο Α΄ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΙΝ ΑΥΤΟΥ.

Τήν Δευτέραν, 16^{ην} /29^{ην} Νοεμβρίου 2010, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολυμων ἐώρτασε τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Φιλουμένου, Ἁγιοταφίτου, ἡγουμένου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, διά πρώτην φοράν μετά τήν ἀγιοκατάταξιν αὐτοῦ δι' ἐπισήμου Συνοδικῆς Πράξεως καί τελετῆς, τήν 16^{ην} /29^{ην} Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 2009.

Ἡ 16^η/29^η Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὠρίσθη διά τόν ἐορτασμόν τῆς μνήμης αὐτοῦ, λόγῳ τοῦ ὅτι κατά τήν ἡμέραν αὐτήν τοῦ ἔτους 1979 εὗρεν οὗτος μαρτυρῶν θάνατον, ἐν ᾧ διηκόνει ἐν αὐτῷ τῷ Φρέατι, εἰς τό ὅποῖον ἐκάθισεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί ἐζήτησε νά πιῇ ὕδωρ ἀπό τήν προσελθοῦσαν γυνήν Σαμαρείτισσαν, τήν ὁποίαν διά τῆς διδασκαλικῆς Θεανθρωπίνου Σοφίας Αὐτοῦ εἴλκυσε πρός τήν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτων εἰς αὐτήν ἀπεριφράστως ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ λαλῶν μετ' αὐτῆς (Ἰω. 4,25-26). Διά τόν ἐορτασμόν τῆς μνήμης ταύτης μετέβη εἰς τό Φρέατ τοῦ Ἰακώβ τήν πρωΐαν τῆς Δευτέρας, 16^{ης} /29^{ης} Νοεμβρίου 2010, μετά συνοδείας ἐξ Ἱεροσολυμων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Φθάσας μετά διαδρομήν μιᾶς ὥρας εἰς τήν πόλιν τῆς Νεαπόλεως (Nablus), ἦλθεν εἰς τήν Ἱεράν Μοῆν τοῦ Φρέατος. Εἰς τήν εἴσοδον αὐτῆς ἐπεφυλάχθη Αὐτῷ θερμή ὑποδοχή ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου, τοῦ ἀνοικοδομήσαντος προσφάτως τόν περικαλλῆ ναόν, τόν δεσπόζοντα ἐφ ὅλης τῆς πόλεως, καί ὑπό τῶν ἱερέων τῶν ὁμόρων κωμῶν.

Ἀκολουθῶν ὁ Μακαριώτατος ἐνδυθεῖς μανδύαν πρό τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ καί ἀνελθὼν εἰς τόν θρόνον, προεξῆρξε τοῦ ὄρθρου μετ' ἀρτοκλασίας καί ἐν συνεχείᾳ τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου καί Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί ἐγγάμων ἀραβοφώνων ἱερέων, ψαλλόντων, δεξιᾶ, τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Χαραλάμπους Βακάκη ἐλληνιστί καί τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς παρακειμένης κώμης τῶν Ραφιδίων καί τῆς πόλεως τῆς Νεαπόλεως ἀραβιστί καί ἐν κατανύξει μετεχόντων πολλῶν πιστῶν, εὐλαβουμένων τόν Ἅγιον, ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καί ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Νεαπόλεως.

Πρός τό πολυεθνικόν ἀλλ' ὁμόδοξον τοῦτο ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος περί τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Φιλουμένου, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ὁ μάρτυς Σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τό στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν• ἔχων γάρ τήν ἰσχύν Σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καί δαιμόνων τά ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί καί εὐσεβεῖς προσκυνηταί.

«Τό στέφος τῆς ἀφθαρσίας ἐκομίσαστο ἐκ τοῦ θεοῦ» καί ὁ σήμερον τιμώμενος νεομάρτυς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Ἅγιος Φιλούμενος ὁ Ἀγιοταφίτης ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

«Τό στέφος τῆς ἀφθαρσίας», ἐξάλλου, εἶναι αὐτό τό ὁποῖον διακρίνει τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων, τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς (Ἐβρ. 12,23), ἀπό τά μέλη τῆς ἐπί γῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας.

«Τό στέφος τῆς ἀφθαρσίας» δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό λαμπρόν φῶς, διά τοῦ ὁποίου δοξάζεται ὁ θεός Πατήρ: «Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ἡμῶν», παραγγέλλει ὁ Χριστός εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ, «ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τά καλά ὑμῶν ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16).

Ἐργάτης τῶν καλῶν ἔργων ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθη καί ὁ νεομάρτυς τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας Ἅγιος Φιλούμενος. Ἡ «ἐξ ὅλης καρδίας καί ἐξ ὅλης ψυχῆς καί διανοίας ἀγάπη» τοῦ Ἁγίου Φιλουμένου πρὸς Κύριον τόν θεόν, (Μάρκ. 12, 30) ἦτο ὁμοία πρὸς τήν ἀγάπην πρὸς τόν πλησίον κατά τήν τοῦ Κυρίου ἐντολήν. (Μάρκ. 12,31).

Ἡ ἐπί τῷ σταυρικῷ καί ἀπολυτρωτικῷ αἵματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τεθεμελιωμένη Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί δὴ ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων προβάλλει ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων τήν μαρτυρίαν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία δέν ζητεῖ τά ἰδικά της συμφέροντα (οὐ ζητεῖ τά ἑαυτῆς). Ἀλλά καί τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία δέν ξεπέφτει ποτέ, ἀλλά μένει πάντοτε βεβαία καί ἰσχυρά, ἀκόμη καί μετὰ τόν θάνατόν μας, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος: «ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει», (Α' Κορινθ. 13,8).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἀγάπης ἀπόστολος καί κήρυξ βέβαιος καί ἰσχυρός παραμένει πάντοτε ἐν ζωῇ καί μετὰ θάνατον ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων διά τοῦ ἱεροῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων, δηλονότι τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων αὐτῆς καί ἐν προκειμένῳ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ συγχρόνου ἡμῖν ἱερομάρτυρος Φιλουμένου. Οὗτοι εἶναι οἱ μάρτυρες, περί ὧν ὁ θεῖος Παῦλος λέγει: «ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι κακουχούμενοι», (Ἐβρ. 11, 38).

Αὐτοί εἶναι, ἀδελφοί μου, οἱ μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες τήν ἰσχύν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καθεῖλον, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός, τοὺς τυράννους καί ἔθραυσαν τῶν δαιμόνων τά ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοί εἶναι οἱ μάρτυρες, περί τῶν ὁποίων ὁ Χριστός λέγει: «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 10,32).

Τῆς ὁμολογίας τοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἀφ' ἑνός, ἀλλά καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου ἐγένετο κοινῶς καί ἀνεδείχθη μάρτυς ἱερός τοῦ θανάτου «τῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας» καί ὁ σήμερον ἑορτίως καί πανηγυρικῶς τιμώμενος νεομάρτυς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ ἱερομάρτυς Φιλούμενος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, συμμετέχων εἰς τήν ἀφθαρτον χαράν τῆς χορείας τῶν ἁγίων τῆς ἐν οὐρανοῖς θριαμβεβούσης Ἐκκλησίας, μᾶς προτρέπει διά στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγων: «Λοιπὸν καί ἡμεῖς, ἀφοῦ

ἔχομεν τριγύρω μας τόσον μέγαν καί πυκνόν σύννεφον ἀνθρώπων, πού ἐμαρτύρησαν διά τήν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἄς πετάξωμεν ἀπό ἐπάνω μας κάθε βάρος βιοτικῶν πραγμάτων καί φροντίδων ἐπιπλέον δέ καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, τήν ἁμαρτίαν εἰς τήν ὁποίαν εὐκόλα κανεῖς παρασύρεται καί ἄς τρέχωμεν μέ ὑπομονήν τόν ἀγῶνα πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πουθενά ἄλλοῦ ἄς μή στρέψωμεν τά βλέμματά μας καί τήν προσοχήν μας, παρά μόνον εἰς τόν Ἰησοῦν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν», (Ἐβρ. 12,1-2).

Πολλοί τῶν πιστῶν προσήλθον εἰς τήν θ. Κοινωνίαν, ἐπισφραγίζοντες οὕτω τήν συμμετοχήν αὐτῶν εἰς τήν θ. Λειτουργίαν.

Τοῦ Μακαριωτάτου ἀπολύσαντος τήν θ. Λειτουργίαν καί διανείμαντος τό ἀντίδωρον, ἐγένετο ἡ ἐν τῷ ἡγουμενεῖῳ δεξίωσις, μεθ' ἣν ἠκολούθησεν ὑπό τοῦ ρέκτου καί φιλοξένου καθηγουμένου π. Ἰουστίνου παρατεθεῖσα τράπεζα εἰς τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί πολλούς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Κατά τήν εἰς τό ἡγουμενεῖον δεξίωσιν παρέστησαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Παλαιστινιακῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί ὁ Νομάρχης τῆς περιοχῆς Νεαπόλεως κ. Τζιμπράν Μπάκρη, οἵτινες καί προσεκλήθησαν εἰς τήν τράπεζαν καί ὁ ἐκ Ραμάλλας ὁμιλήσας κ. Τζίριες Σιαρμπέν, χορηγός ἀνακαινίσεως καί συντηρήσεως τριῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀμπούντ, τῆς Τζίφνας καί τῶν Ραφιδίων.

Ὁ Μακαριώτατος προπίνων εἰς τήν τράπεζαν, εἶπεν ὅτι πρό ἐνός ἔτους ἐγένετο ἡ ἀγιοκατάταξις, ἐφέτος δέ τελεῖται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου νεομάρτυρος Φιλουμένου. «Ἡ γῆ τῆς Παλαιστίνης», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἐποτίσθη μέ τό αἷμα πολλῶν μαρτύρων καί τοῦ Ἁγίου Φιλουμένου. Τό αἷμα αὐτοῦ ἰσχυροποιεῖ τάς σχέσεις ἡμῶν μετά τοῦ Ἰσλάμ ἀπό τοῦ ἔτους 638μ.Χ. Ἡ παρουσία ὑμῶν, κ. Νομάρχα, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Προέδρου Ἀμποῦ Μάζεν τιμᾷ τήν Παλαιστινιακήν Ἀρχήν καί τό Πατριαρχεῖον καί τόν τόπον, τόν ἅγιον τοῦτον καί διά τάς τρεῖς θρησκείας. Οἱ ὀπαδοί τοῦ Ἰσλάμ σέβονται τά σεβάσματα ἡμῶν. Εὐχαριστοῦμεν ἐξ' ὀνόματος τοῦ ἡγουμένου, Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου διά τό ἐπιδεικνυόμενον ὑπέρ τῆς Μονῆς ἐνδιαφέρον. Ἀποστολή τοῦ Πατριαρχείου μας εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τόν θεόν καί τόν πλησίον καί ἡ εἰρηνική συνύπαρξις. Διά τόν σκοπόν τοῦτον ἔδωσε τό αἷμα τοῦ ὁ Ἱερομάρτυς Φιλούμενος. Τοῦτον καί ὅλους τοὺς ἁγίους παρακαλοῦμεν νά πρεσβεύουν διά τήν εἰρηνικήν ἡμῶν συνύπαρξιν ἐν ὑγιεῖα ἐλευθερίᾳ, ἀνεξαρτησίᾳ καί εὐημερίᾳ».

Ὁ κ. Νομάρχης εἶπε: «Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι καί δι' ἡμᾶς ἐθνική ἑορτή. Ὁ ἅγιος Φιλούμενος εἶναι μάρτυς, μαρτυρήσας ἐν Παλαιστίνῃ. Τό μαρτύριον του θεμελιώνει τήν εἰρήνην. Εὐχαριστοῦμεν, π. Ἰουστίνε, καί σᾶς καί τοὺς συνεργάτας σας, Χριστιανούς καί Μουσουλμάνους, οἱ ὅποιοι ζοῦν ἐν εἰρήνῃ καί συνεργασίᾳ μεταξύ των. Μεταφέρομεν τάς εὐχάς τοῦ Προέδρου Ἀμποῦ Μάζεν καί τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ.Μ. τοῦ Φρέατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος εἶπε:

«Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα Ἀναστάσεως, διότι ἐπί 30 χρόνια ἔζων ἡμέρας Σταυρώσεως. Τό αἷμα τῶν μαρτύρων ἀπό τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Νεαπόλεως Τερεβινθίου ἕως τό μαρτύριον τοῦ προκατόχου μου, Ἁγίου Φιλουμένου, στηρίζει τό Προσκύνημα. Ὁ Κύριος δέν μέ ἤξιωσε νά μαρτυρήσω, μέ ἤξιωσε ὅμως διά τῶν δωρεῶν τῶν ἐξ Ἑλλάδος καί Κύπρου ἀπλῶν προσκυνητῶν νά δῶ τήν πραγματοποίησιν

τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καί τήν τιμήν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Φιλουμένου Μέ ἀξίωσεν ἐπίσης ὁ Πανάγαθος θεός νά ζῶ ἐδῶ ἐν ἀρμονίᾳ ὡς ὁ μόνος Χριστιανός ἀναμέσον 65.000 Μουσουλμάνων Εὐχομαι, Μακαριώτατε, νά ἀναδείξητε καί ἄλλα προσκυνήματα Εἰς ὑγιεῖαν Ἑμῶν. Ἀμήν».

Διά τούτου ἔληξεν ἡ ἐν βαθείᾳ κατανύξει καί ἐκ βαθέων εὐχαριστία πρὸς τόν θεόν πρώτη ἑορτασθεῖσα ἑορτή τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Φιλουμένου, Ἁγιοταφίτου, καθηγουμένου τοῦ Φρέατος, οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφυλάξαι Κύριος ὁ θεός ἡμῶν τήν Ἁγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, τό προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, τήν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν καί πᾶσαν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder